

BOEKBESPREKINGEN

VAN POPPEN EN MENSEN

BIJ DE TWINTIGSTE VERJAARDAG VAN TEATER TAPTOE

Erwin D.A. Penning, *De touwtjes los, de wereld in*. Twintig jaar Teater Taptoe, Gent, Provinciebestuur Oost-Vlaanderen, 1988, 80 p. (Kultureel Jaarboek voor de Provincie Oost-Vlaanderen, Bijdragen, Nieuwe reeks-Nr. 27)

Teater Taptoe bestaat twintig jaar. Om dit heuglijke feit meer luister bij te zetten, verscheen in de zeer degelijke reeks Bijdragen bij het Kultureel Jaarboek van de Provincie Oost-Vlaanderen een rijk geïllustreerd overzicht van de werking van dit Gentse poppentheater. Feestschrijver Erwin Penning vermeed de eerste fout die dergelijke publikaties kenmerkt en beperkte zich niet tot een louter chronologische opsomming van feiten en data, maar beging wel de tweede: naar kritiek speurt men tevergeefs.

Een vijftal thema's worden aangesneden. Aan de wieg van Teater Taptoe stond Luk De Bruyker, die momenteel vooral als scenograaf en ontwerper van poppen fungeert. Vanaf 1974 vormt hij een tandem met Freek Neiryck, die de groep in de richting van het professionalisme stuurde en tevens de meeste stukken schrijft en regisseert. De verhouding tussen acteurs en poppen is steeds een teer punt geweest. Als de acteurs te sterk op de voorgrond treden, gaat de specificiteit van het poppentheater verloren. Experimenten met schimmen en schaduwen (*De dag dat Karageus ... (aankwam)*, 1986) zorgen echter voor vernieuwing. Het is wel jammer dat E. Penning niet nader inging op de technische aspecten van de verschillende manipulatietechnieken. Zowel wat inhoud als vormgeving betreft wijken de produkties van Teater Taptoe - tot op heden een zeventigtal - af van de traditionele inhoud en vormgeving. Zeer succesrijk was het poëtisch-humoristische *Thomas zit te dromen in de klas* uit 1981. Ook kleuters en volwassenen, twee door poppentheaters veronachtzaamde bevolkingscategorieën, blijven niet in de kou staan. De Gentse oorsprong wordt evenmin verloochend. *Pierke Pierlala* brengt politiek getint kabaret voor volksmensen. De biodrama's (o.a. *Vader Ansele*, 1986) verbeelden de geschiedenis op een bevattelijke wijze. Teater Taptoe - goed voor meer dan tweehonderd voorstellingen per seizoen - heeft internationale erkenning verworven. Het nam deel aan festivals in Europa, de Verenigde Staten en Japan. In eigen land loopt de verhouding met de subsidiërende overheid echter vaak mank.

Alhoewel E. Penning een erg verdienstelijk essay schreef, kan niet worden ontkend dat het geheel enigszins oppervlakkig blijft. Vierentwintig bladzijden tekst laten weinig ruimte voor analyse en interpretatie. Het grootste gebrek van dit boekje is echter de onverzorgde lay-out, een blunder waarvoor Teater Taptoe de verantwoordelijkheid draagt. De meer dan vijftig foto's zijn niet van onderschriften voorzien: de uitleg is achteraan opgenomen. Erger is dat de foto's noch aansluiten bij de tekst, wat perfect had gekund, noch chronologisch geordend zijn. Elke structuur lijkt hier te ontbreken.

Annick POPPE

De dag dat Karageus ... (aankwam) van Freek Neiryneck door Teater Taptoe (1986).